

Mariusz Szczygieł

Projekt: pravda

Přeložila Helena Stachová

Jaroslava Jiskrová – Máj, Dokořán 2016, 228 s.

Knihu Mariusze Szczygieła Projekt: pravda lze jednoznačně doporučit do knihovničky. Jedná se o črty, fejetony, čapkovské sloupky, örkényovské grotesky a reportáže v jednom. Jen jsem nahlédl a řekl si: máme co do činění s výborným autorem! Svorníkem Szczygiełových fejetonů jsou vztahy mezi skutečnostmi a pravda o nich. Docela komplikované téma, které pro někoho znamená pochopení, prozření, anebo naopak havárii, neřkuli krach. Pravda už je taková... Pravda vítězí – ale někdy se jí musí pomoci (Jan Masaryk). Autor hledá pravdu ve Varšavě, v Praze, Londýně, Paříži, New Yorku, Barmě i Laosu; v umění, literatuře, malířství i v hudbě. Ptá se na osobní pravdy slavných osobností, ale i neznámých taxikářů a prodavaček. V Česku mu pravdu přinášejí například malíř Filip Černý, spisovatel Jan Herben, fotografka Lenka Faltejsková, v Polsku osobnosti jako Ryszard Kapuściński nebo Hanna Krallová. Taková úroda se často nevidí! Teď ale – co s pravdou? Každý má tu svoji, někdo jich má i víc a někdo žádnou, či jen občas. Pravdu lze relativizovat nebo přetírat, by zmizela – jenže ta potvůrka se jednou zase vynoří, s láskou vítězí nad lží a nenávistí, a pořád se dere na povrch „omamná květina pravdy“ (Vladimír Merta). Pravda prostě patří k člověku jako stín.

Vít Kremlička